

KS. JACEK URBAN

CURRICULUM VITAE O. PROF. BENIGNUSA WANATA

Urodził się 17 marca 1934 r. we Frydrychowicach, k. Wadowic, w licznej rodzinie (8 braci i 1 siostra), jako trzeci syn Franciszka Wanata i Marii z Wądrzyków. Cała rodzina była głęboko wierząca, praktykująca i kochająca się. Chrzest św. otrzymał 25 marca 1934 roku w uroczystość Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny, z rąk ks. Józefa Batki, miejscowego proboszcza. Szkołę Podstawową ukończył we Frydrychowicach, a Liceum Ogólnokształcące w Wadowicach. W tym czasie przyjął 6 czerwca 1949 r. w Wadowicach sakrament Bierzmowania z rąk ks. kard. Adama Stefana Sapiehy, metropolity krakowskiego. Idąc za głosem powołania wstąpił do zakonu Karmelitów Bosych. Po odbyciu nowicjatu w klasztorze św. Eliasza w Czernej, złożył czasowe śluby zakonne 16 lipca 1952 roku, a po trzech latach wieczystą profesję. Studia filozoficzne odbył w Poznaniu w latach 1953–1955, a teologiczne w Wyższym Seminarium Karmelitów Bosych w Krakowie w latach 1955–1959. Święcenia kapłańskie przyjął z rąk ks. biskupa Karola Wojtyły w dniu 16 maja 1959 roku w kościele pw. Niepokalanego Poczęcia NMP Karmelitów Bosych przy ul. Rakowickiej w Krakowie. Po święceniach kapłańskich odbył w 1959–1960 roczne studium, tzw. „Tirocinium pastorale”, u OO. Franciszkanów w Krakowie, zalecone przez Stolicę Apostolską dla wszystkich zgromadzeń zakonnych. W ramach tego studium odbył praktykę duszpasterską w parafii św. Floriana w Krakowie pod kierunkiem ks. prałata Teofila Kurowskiego, proboszcza parafii.

Po ukończeniu tego studium Zarząd Prowincji Karmelitów Bosych powołał go w roku 1960 na stanowisko kierownika Archiwum Prowincji Karmelitów Bosych w Polsce, polecając mu utworzenie, zorganizowanie i urządzenie (nie istniejącego jeszcze wówczas) archiwum prowincji w klasztorze w Czernej koło Krzeszowic. W celu przygotowania się do tego typu pracy naukowej brał udział w szkoleniowych kursach dla pracowników archiwów kościelnych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w roku 1960, 1961 i 1967 oraz odbył w latach 1964–1969 eksternistyczne studia historyczne ze specjalizacją w archiwistyce na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, uzyskując tytuł magistra historii.

Praca w archiwum była od podstaw. Po uzyskaniu odpowiedniego lokalu na magazyn i pracownię oraz zakupieniu potrzebnych regałów i mebli przystąpił do koncentracji i scalania rozproszonych akt prowincji i zespołów archiwalnych. Przejął z kancelarii prowincjalnej z Warszawy i z biblioteki prowincjalnej w Krakowie zbiory akt od 1911 do 1948 roku. Również z innych klasztorów prowincji

zgrupował akta i księgi „cudze” – zniesionych klasztorów oraz księgi i akta przekazywane przez poszczególne klasztory prowincji. W wyniku kolejnego etapu pracy czyli porządkowania całej zasób podzielił na cztery działy:

1. Dokumenty pergaminowe, papierowe i formularzowe w liczbie 145 jednostek.
2. Zespoły archiwalne w liczbie 34, obejmujące archiwa poszczególnych klasztorów.
3. Zbiory i spuścizny zakonników (ok. 2000 jednostek).
4. Kartografia obejmująca atlasy, mapy, rysunki techniczne i albumy fotografii.

Inwentaryzacja zasobu archiwum trwała kilka lat. Jej częściowym uwieńczeniem jest opracowany i wydany nakładem Kurii Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych w dwóch tomach: *Katalog Archiwum Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych w Czernej*. Zaplanowany III tom będzie zawierał inwentaryzację zbiorów i spuścizny zakonników – ok. 1000 rękopisów i maszynopisów z XIX i XX wieku oraz indeksy do całości katalogu.

Równocześnie prowadził działalność duszpasterską i katechizację dzieci i młodzieży w Czernej oraz zajęcia dydaktyczne dla kleryków Wyższego Seminarium Karmelitów Bosych w Krakowie jako prefekt studentów teologii. Prowadził wykłady z historii Kościoła i Zakonu, rubryk liturgicznych i lektorat języka łacińskiego oraz był zwyczajnym spowiednikiem kilku zgromadzeń zakonnych.

W roku 1976 Zarząd Prowincji zlecił mu kierownictwo budowy kaplicy dla św. Rafała Kalinowskiego w Czernej, upoważniając go do zawierania umów z architektami, artystami i rzemieślnikami. Neobarokowa kaplica kosztem Prowincji ukończona została 18 czerwca 1983 roku, na kilka dni przed uroczystą beatyfikacją o. Rafała Kalinowskiego i br. Alberta Chmielowskiego na Błoniach krakowskich przez Ojca świętego Jana Pawła II.

W roku 1981/1982 podjął kurs doktorancki na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie, pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Bolesława Przybyszewskiego, ukończony (17 czerwca 1982) publiczną obroną rozprawy doktorskiej nt. *Kult św. Józefa Oblubieńca NMP u Karmelitów Bosych w Krakowie*. Recenzentami rozprawy byli: prof. dr hab. Janina Bieniarzówna z Akademii Ekonomicznej i prof. dr hab. Józef Lepiarczyk, historyk sztuki z UJ. Rada Wydziału nadała mu tytuł doktora teologii ze specjalizacją sztuki kościelnej. Habilitacja zaś odbyła się 17 marca 1984 roku, jako pierwszy przewód habilitacyjny na Wydziale Historii Kościoła PAT, na podstawie rozprawy: *Zakon Karmelitów Bosych w Polsce. Klasztory karmelitów i karmelitanek bosych 1605–1975*, Kraków 1979. Recenzentami rozprawy byli: ks. prof. dr hab. Bolesław Przybyszewski (PAT), prof. dr hab. Adam Przyboś (UJ) i ks. prof. dr hab. Władysław Smoleń (KUL). Habilitacja odbyła się w pałacu arcybiskupów krakowskich. Po habilitacji rozpoczął zajęcia dydaktyczne ze sztuki kościelnej w Wyższym Seminarium Karmelitów Bosych w Krakowie i na Wydziale Historii Kościoła PAT. Ze względu na pełnione obowiązki prowincjała Karmelitów Bosych i rezydowania w Kurii Prowincjalnej w Warszawie pracował na pół etatu i dojeżdżał z Warszawy co dwa tygodnie na wykłady. Wykładał historię sztuki kościelnej w zakresie sztuki europejskiej od starożytności aż do końca XVIII wieku. Od roku 1993 pracuje na pełnym etacie. Do roku 2004 wypromował 21 licencjatów zawodowych, 51 magistrów, 10 licen-

cjatów, 1 doktora. Jego seminarium naukowe liczy kolejnych kilku doktorantów, w tym roku 6 z otwartym przewodem doktorskim.

Oprócz prac dydaktycznych i naukowych na zlecenie władz zakonnych pełnił różne obowiązki i urzędy: 12 lat prefekta (magistra) studentów teologii w Wyższym Seminarium Karmelitów Bosych w Krakowie (1966–1969, 1975–1984), 9 lat przełożonego klasztoru w Czernej (1969–1972, 1987–1990) i Lublinie (1972–1975), 6 lat prowincjała ogólnopolskiej Prowincji Karmelitów Bosych (1984–1987, 1990–1993) i pierwszego prowincjała Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych (1993–1996), wikariusza prowincji krakowskiej (1996–1999) oraz przełożonego klasztoru Wspólnoty Wydawniczej na Białym Prądniku w Krakowie (1999–2002).